

Compromís pregunta al govern espanyol si vol convertir la plataforma Castor en una benzinera

El senador Jordi Navarrete retreu al Ministeri per a la Transició Ecològica la indefinició sobre el desmantellament i alerta dels perills de les possibles alternatives

Detall de la plataforma marina del Castor. | ACN

La plataforma marítima del projecte Castor convertida en una benzinera, en un punt de subministrament de combustible a embarcacions a alta mar o per a la recàrrega de metaners. El senador de Compromís, Jordi Navarrete, ha preguntat per escrit al govern espanyol si preveu alguna d'aquestes opcions per evitar al desmantellament de les instal·lacions.

La formació ha tingut coneixement que l'administració estatal podria estar barallant algunes d'aquestes alternatives de reconversió. La inamovible indefinició mostrada pel Ministeri per a la Transició Ecològica sobre el desmantellament de les instal·lacions reforça aquesta tesi. Navarrete alerta que es tractaria d'una opció "insostenible", a més de perillosa: tant pels valors ambientals del delta de l'Ebre i la costa com per l'activitat turística.

Per què l'extraordinària dilació d'una operació que, habitualment, la indústria petrolera arreu del món executa diàriament de forma rutinària i estandarditzada ha deixat la plataforma Castor surant a 21 quilòmetres de la costa durant més de cinc anys, exposada a l'abandonament i la corrosió, convertint-se en un cas sense gairebé precedents al món? Més encara, quan els responsables del govern espanyol admeten que el fracassat magatzem de gas submarí, que mai ha arribat a funcionar, ja no s'intentarà tornar a posar en marxa i que l'única sortida viable, segons deixa ben

clar la Llei d'Hidrocarburs en vigor, passa pel seu desmantellament.

Aquestes són algunes de les qüestions que experts i representants polítics com Navarrete intenten respondre des de fa temps interrogant de forma sistemàtica el govern espanyol en institucions com el Senat. "Des de fa temps sabem que el projecte ha estat nefast i que s'ha de segellar definitivament, amb una seguretat perfecta. El que ens fa dubtar és la indefinició sobre allò què vol fer el govern definitivament amb les instal·lacions", raona el senador de Compromís.

Tot i que durant els últims anys les especulacions han estat diverses, el govern espanyol segueix mantenint l'habitual hermetisme al voltant del futur del Castor, alimentant les suspicàcies. En el context d'haver carregat uns 200 milions d'euros més a la factura del fiasco del Castor - que ascendeix a més de 3.000 milions- per la seu desmantellament, la possibilitat d'ubicar a la plataforma marítima una benzineria per a embarcacions en alta mar o recàrrega de bucs metaners no es pot descartar, segons alerta Compromís. "Que ho aclareixin. Si, com vol Compromís, es desmantella el projecte, s'abandona i no es pot fer cap instal·lació en aquest antic pou petrolífer, o decideixen mantenir la indefinició. És el concepte de malpensa i ho encertaràs", subratlla.

Especialment, davant del creixement de l'activitat coneguda com a "*bunkering*", és a dir, el subministrament de combustible per a vaixells a alta mar. De fet, les principals empreses gasistes estan orientant una part de la seva activitat a subministrar gas natural liquat (GNL) a bucs metaners o vaixells que es propulsen mitjançant aquest combustible. Actualment, les vuit regasificadores a l'estat espanyol ja permeten aquestes operacions en vuit ports. Repsol, entre d'altres, ofereix *bunkering* de gasoil, fuel o GNL als recintes portuaris de Barcelona, Tarragona, València o Cartagena, entre d'altres. La idea del sector, però, és anar encara més enllà i començar a utilitzar de forma imminent embarcacions que efectuïn aquestes operacions, amb autonomia per a grans distàncies.

Navarrete apunta, que per la seva situació estratègica dins de les rutes entre els ports de Barcelona, Tarragona, Castelló i València, les instal·lacions del Castor podrien haver estat incloses com a candidates per reconvertir-se un punt de subministrament d'hidrocarburs al mar. També per l'existència d'un gasoducte que les uneix amb les instal·lacions terrestres, connectades al gasoducte principal entre Tivissa i Paterna -que va ser desdoblada fa uns anys, entre d'altres motius, per abastir el magatzem de gas submarí-

En aquest sentit, les preguntes del senador de Compromís sobre l'existència d'algun projecte de reutilització de les instal·lacions i, novament, també per l'opacitat governamental al voltant del futur del projecte -recordant que encara no s'han encarregat les auditories i informes sobre el desmantellament als quals l'ha ministra per a la Transició Ecològica, Teresa Ribera, ha al·ludit públicament-, arriben també condicionades per un principi de "precaució".

Conseqüències ambientals i econòmiques

"Un cop que ja tenen clar que el projecte no tirarà endavant que no intentin fer una alternativa insostenible ambientalment parlant: un projecte gasístic o de *bunkering* just davant de la costa del parc natural delta de l'Ebre o de la Serra d'Irta, seria un risc turístic i ambiental", ha argumentat, tot recordant el perill que el transvasament d'hidrocarburs en les condicions sovint adverses d'alta mar podria suposar per aquests espais, ambientalment molt fràgils i que, en bona mesura, viuen de l'activitat turística també.

Com ja sol ser habitual, el Ministeri per a la Transició Ecològica tampoc ha respost les preguntes que l'ACN li ha formulat al respecte.